

JOVENTUT VALENCIANISTA

<i>Redacció y Administració</i> Passelg Sant Joan, 26	Director: RICARDO CARSI	DIPÓSIT: MIQUEL ALLUÉ Carrer Cabras, 7
<i>Serán responsables dels treballs que's publiquen, llurs autors</i> <i>No's torneñ els originals encara que no's publiquen</i>		Número solt: 5 centims Atrassat: doble preu

SUMARI

La Santa Intransigència, per *Miquel Durán Tortajada*.—Desengany, per *Josep Blanquer Belda*.—Política, per *Alexis*.—La Salve de l'estimada, per *J. M. Mustieles*.—Als Joves Valencians, per *Robert Blanquer Belda*.—La reixa de l'alqueria, per *Túria*.—La caricatura de hui, per *La Redacció*.—Cuadret Valensiá: La espolsá del cacau, per *T. Llorente y Falcó*.—Moviment de la Colonia.—Gacetilles.—Pensament, per *Enrich Llöveras*.—Joventut Valencianista.—L'horta valenciana, per *Rodolfo Beltrán*.—De Bon Humor.—Correspondència.

La Santa Intransigència

Recorde ara, ja que pera'ls joves valencianistes envie aquestes ratlles, l'acte en el qual, ab motiu d'honorar al meu cultíssim amic Eduard Martínez Ferrando per la publicació del seu interessant follet «Solidaritat i Regionalisme», nasqué fa uns quatre anys, en la capital de la nostra terra, la primera Joventut Valencianista, no una joventut valencianista com la que fins llavors s'havia conegut, sino una joventut valencianista propiament dita, com aquesta que fá aquest periódic, perfectament orientada i ab un gran entusiasme patriótic. Doncs bé, aquell moment convinguerem en anomenarlo acte de «presencia» dels joves patriotes valencians, dels precursors, de la «Jove Valencia».

Y aquell acte de «presencia» de la joventut valencianista, aquell esclat d'energíes noves promptes á la lluita,

volguerem que fos presidit per la voluntat també jove del excels poeta Llorente, el gran cantor de l'ànima valenciana; i que fos ell, el Mestre, el que repartís als seus deixebles, en el profétic dinar, el pa nodridor de la fé en nostres idees i el que'ns dongués á beure en la copa d'or de la seva poesia, el ví sagrat de l'amor á nostra Patria.

En aquell moment revelador de la nova joventut, jo vaig afirmar la necessitat de l'estridentia, de la intransigència, en la lluita pels nostres ideals. Jo que soc un convensut i un entusiasta—els hi vaig dir an aquells companys al aixecar la copa per la llibertat de la Patria—jo, que desde 'ls primers moments de la meua vida en que un s'en adona del ésser conscient i passa de la influencia rebuda á la individual ó propia, he sentit en mí la sensació de la rassa i de la parla, d'aquesta parla que, com ha dit en Gabriel Alomar, el pensador mallorquí, «no era el patrimoni exclusiu del meu tros de terra, sino una expressió vinculada á una historia i á un poble